

[Øllgaard.]

omfattende Lovforslag, som det ganske afgjort bliver nødvendigt at drøfte i et Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat. Det, vi skal ende med, er jo at faa skabt en forsvarelig lovmæssig ordnet Afvikling af alle disse Forhold. At det vil være nødvendigt at overlade en hel Del til Administrationen, kan enhver jo meget let se, og derfor er det meget vigtigt og afgørende, at Administrationen bliver gennemført i Overensstemmelse med det, der er Meningen med vor Grundlov, at man virkelig respekterer de Begreber om Ejendomsret og i det hele om ret og rimeligt, som nu engang stemmer med almindelig dansk Tankegang. Jeg vil haabe, det maa være muligt at naa til et saadant Resultat.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og ogsaa til en hurtig, men alligevel grundig Behandling.

Chr. R. Christensen: Jeg føler Trang til at takke den højtærede Indenrigsminister for det her forelagte Lovforslag. Jeg tror, man maa sige om Forslaget, at det har været ventet med Længsel af alle de mange, der som Følge af Tyskernes Indgriben i vort Land har været drevet fra deres Hjem, og som nu ønsker Klarhed over, om der er Mulighed for dem for at vende tilbage paa ny. Jeg haaber da, at dette Lovforslag kan medvirke til, at Klarhed kan skabes paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. Udviklingen har jo ført til, at Staten paa disse Flyvepladser er blevet Jorddrot i meget stor Stil. Det var et ufrivilligt Eksperiment med Statsdrift, og det skal indrømmes, at denne Form for Statsdrift har haft meget vanskelige Vilkaar at arbejde under, som i nogen Maade maa godskrives den, men Resultatet af dette ufrivillige Eksperiment staar jo klart i Dag: at Staten egner sig meget daarligt til at drive Landbrug i vort Land, og Helhedsindtrykket af dette Aars Landbrugsdrift for Statens Regning er at Driften har været daarlig og navnlig ganske overordentlig dyr. Forhaabentlig hører denne Statsdrift nu meget snart op, og Spørgsmaalet rejser sig hvornaar. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om der er Muligheder for ud over det, der allerede er gjort, at gøre noget ekstra for at fremme en hurtig Likvidering af alle de Statsflyvepladsarealer, som i Fremtiden skal frigives.

Med Hensyn til Lovforslaget er der jo flere Interesser, der gør sig gældende. Der er for det første Statens Interesse i at faa udnyttet alle de Værdier, der er henlagt paa Flyvepladserne. Der er de gamle Ejeres

Interesser i at vende tilbage, for dem af dem, som ønsker det og kan det, og der er den almene Interesse i at faa skabt en Byplanlægning og et Magelæg, der kan afrunde de Ejendomme, der frigives, paa en saadan Maade, at det bliver forsvarlige og tidssvarende Ejendomme. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Staten er tilstrækkelig dækket igennem de Paragraffer, der her er formet. Det har der været tilstrækkelige Kræfter til, og Rigsdagens Opgave bliver derfor maaske i højere Grad at undersøge, om der nu ogsaa er taget lige saa vidtgaaende Hensyn til Befolkningen, og om der gøres, hvad gøres kan, for at skabe saadanne Forhold, at Statsindgrebene begrænses mest muligt, og at der ikke eksproprieres mere end nødvendigt. Ingen vil jo forlange, at man begrænser denne Lovs Virkninger saa stærkt, at der maa inddrages ny Jord til Flyvepladser paa andre Steder, saaledes at nye Hjem splittes og en ny Gerning skal ødelægges og Bedrifterne nedlægges. Dette vilde jo være en Urimelighed og skabe en meningsløs Uro i Befolkningen, samtidig med at det vilde være dyrt for Staten, men der er Grund til her at pege paa, at der maa vises det Maadehold, som er forsvarligt under Hensyntagen til Udviklingen.

Med Hensyn til tidligere Ejeres Interesse i at vende tilbage paa en saadan Maade, at de kan sidde trygt ved deres Ejendom i Fremtiden, haaber jeg, at dette Lovforslag er i det store og hele tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup nævnte, at der var ydet en rundelig, i visse Tilfælde meget rundelig Betaling til dem som maatte forlade deres Hjem i Tysker-tiden. Jeg skal ikke komme ind paa en Diskussion om dette, men jeg kender mange Hjem af den Slags, det her drejer sig om, og jeg har ikke set en eneste Indehaver af disse Hjem ønske sig denne Erstatning tilkendt, men jeg har set Masser af Tilfælde, hvor det har virket som en Katastrofe at blive drevet væk fra Hjemmet og i Stedet faa den Erstatning, som man nu kalder rundelig. Og selv om der er ydet ret store Beløb, saa var Forholdene jo saadan, at de tidligere Ejere ikke kunde ligge stille, de maatte købe sig nye Ejendomme og paa Grund af Tilstanden købe dyrt. For deres Vedkommende, som nu ønsker at vende tilbage efter Bestemmelserne i nærværende Lovforslag, opstaar der derfor en meget stor Vanskelighed. Spørgsmaalet bliver ikke, hvor stor en Erstatning de har faaet, men det bliver for de flestes Vedkommende, hvor stort et Tab de vil faa paa de Ejendomme, de har maattet købe for dog at have en Bedrift, en Næring i de Aar,